

**Zahvalna riječ mons. Bože Radoša, novog biskupa Varaždinske biskupije
na kraju mise ređenje**

Varaždinska katedrala, 24. studenoga 2019.

Draga braćo i sestre,

sve vas pozdravljam onim redom kojim vas je pozdravio na početku slavlja Biskup Josip Mrzljak.

Pozdravljam sve koji nas gledaju posredstvom Hrvatske televizije i slušaju putem Hrvatskoga radija.

Na kraju slavlja svete mise i ređenja želim izreći zahvalu, pozdrav i preporuku.

BOGU

U svakoj riječi, noti, ovoga slavlja čula se iskrena hvala Bogu. Hvala dobrome Bogu iz čije dobrote sam rođen, po krštenju nanovo rođen i pribrojen njegovoj ljubljenoj djeci. Božja ruka uvijek je bila nada mnom, pratila me, hrabrila, podizala i vodila. Ona je i danas po rukama zaređitelja spuštена na moju glavu te me pridružila zboru biskupa, nasljednika apostola. Neka tvoja ruka, Bože, trajno ostane nada mnom i usmjerava moj pogled prema Tebi i ljudima kojima me šalješ.

RODITELJIMA

Moje misli i molitva dotakli su u ovom slavlju sa zahvalnošću moje roditelje, pokojne Ivana i Matiju, koji su mi velikodušno prenijeli život, ali i dar vjere i ljubavi prema Bogu. Vjerujem da i sada s neba podržavaju i zagovaraju Božji trag u mom životu.

PAPI

Sinovsku zahvalu izričem sv. Ocu papi Franji koji me je imenovao varaždinskim biskupom. U svečanom trenutku obreda ređenja obećao sam „vjerno (mu) iskazivati posluš“. Obećavam, uz posluš i trajnu molitvu za apostolskog prvaka, da ću povjereno mi poslanje predvođenja Crkve vršiti na radost cijeloga naroda Božjega.

Preuzvišeni gospodine nuncije mons. Lingua, molim Vas prenesite sv. Ocu ovu moju zahvalu i jamstvo sinovske odanosti.

ZAREDITELJI

Služba mi je podijeljena molitvom i polaganjem ruku apostola - biskupa.

Hvala zareditelju Uzoritom gospodinu kardinalu Josipu Bozaniću.

Gospodine nadbiskupe, po Vašim molitvama i polaganju ruku u zajedništvu biskupa mons. Josipa i Đure, i svih ovdje nazočnih biskupa, Bog me uvrstio među nasljednike Dvanaestorice. Uzoriti, od danas ste moj metropolit, vama sam trinaesti kojeg ste zaredili, preporučam se u Vaše molitve i obećavam suradnju i molitvu. Neka Vam Bog bude snaga.

Ne znam kako izreći hvalu, Vama domaćine, oče biskupe Josipe.

Gotovo se nismo poznavali, ali to nije bila prepreka da mi pristupite s plemenitošću i dobrotom oca, da me primite kao mlađega brata. Svojom ste smirenošću, dobrotom, jednostavnošću učinili da mi put u Varaždin bude put kući. Dok izričem zahvalu računam na vašu molitvu, savjet, pomoć i bratsku blizinu. U subotu ćemo u vašem i našem Krašiću zahvaliti Bogu na 50 godina vašega vjernoga služenja Bogu.

Od srca Vam, čestitam zlatni jubilej.

Neka Vam Gospodin udjeli dobro zdravlje i podari mir i radost u danima i godinama koje su pred Vama.

U ovom svojevrsnom prijelaznom trenutku pozdravljam i vaše, sada moje, prve suradnike, mislim na sve vas svećenike varaždinske biskupije.

Dragi svećenici!

Imenovanjem, današnjim ređenjem za Varaždinskoga biskupa, Bog me je pridružio vašem putu, odredio da zajedno naviještamo Evanđelje o kraljevstvu Božjemu - gradimo Božju kuću.

Dok vam pružam ruku prijateljstva zahvaljujem na sklopljenim rukama kroz ove dane. Hvala i na velikom trudu u pripremi ređenja.

Za vas ću prije svega moliti, da vas Bog učvrsti u jedinstvo s njim.

Bez svećenika biskup malo može učiniti! Vi dolazite do bolesničkih postelja, pronalazite slabe, hrabrite i tješite malodušne, pratite djecu i mlade, po vama biskup vodi brigu za narod Božji, po vama Krist dolazi među ljude.

Kuća se gradi zajedno, svatko ugrađuje svoj dio; kuća koja je razdijeljena nema budućnosti 'ne može opstati'.

Zajedništvo u služenju i molitvi preduvjet je i najsnažnija naša propovijed.

Onaj koji nas je izabrao i poslao neka nas obdari snagom i ljubavlju da složno radimo, na veću slavu Božju, u izgradnji ove Crkve.

Moj život je vezan uz dragu Đakovačko - osječku nadbiskupiju iz koje dolazim.

Dolikuje da je danas uz mene Đakovačko - osječki nadbiskup mons. Đuro Hranić.

Zahvalom Vama, oče nadbiskupe Đuro, želim dodirnuti cijelu našu nadbiskupiju.

Sve svećenike po župama, u Đakovu - Bogoslovnom sjemeništu, Svećeničkom domu; Bogoslove, studente, sestre redovnice, suradnike i sve vjernike.

Na Đakovo sam ponosan.

To je moja obitelj! Bila i ostaje.

Lijepo i radosne godine provedene u Đakovu izvor su snage za novi početak.

Vjerujem da me danas s blagim osmijehom prati i blage uspomene đakovačko - srijemski biskup Ćiril Kos, koji me je primio u sjemenište, zaredio za svećenika i usmjeravao u prvim godinama svećeništva. Lijepo ste jučer spomenuli, biskupe Đuro, da sa mnom vraćate dug Varaždinskoj biskupiji u kojoj je prije 100 godina ugledao svjetlo dana.

Neka mi dobri biskup izmoli blagost, razboritost i jednostavnost kojima je Bog njega obdario kako bi u njegovom rodnome kraju bio svjedok poput njega.

Hvala najstarijem u biskupskom zboru, nadbiskupu Marinu.

Vi ste me kao rektor vodili prema svećeništvu, bili pastir i otac u godinama svećeništva; povjeravali mi odgovorne službe.

Zahvaljujem i svim mojim odgojiteljima, od maloga sjemeništa, bogoslovije, Rima - i molim za one koje je Gospodin već pozvao k sebi.

I tebi dragi pomoćni biskupe Ivane hvala.

Životni put nam je Gospodin vezao od prvih dana sjemeništa, preko službi u odgoju budućih zvanja do danas.

Hvala tebi i svima iz naše generacije, stavili ste mi znakovit Križ na prsa kao čestitku i molitvu da život suobličim Kristu raspetome.

Tople riječi dobrodošlice i ohrabrenja u ime Hrvatskih biskupa uputili ste mi Vi, predsjedniče Hrvatske biskupske konferencije, mons. Želimire Puljiću. Usuđujem se reći draga braćo biskupi, u svim vašim čestitkama od imenovanja do sada osjetio sam dobrodošlicu, nadam se i radujem molitvama i podršci.

Hvala Vama uzoriti kardinale Vinko, što ste dionik ovoga slavlja.

Vama, biskupe mostarsko duvanjski, mons. Ratko, pastiru crkve u kojoj sam ugledao svjetlo dana i bio ubrojen u Božju obitelj.

Hvala svima vama braćo nadbiskupi i biskupi združeni u molitvi u ovome slavlju.

PRATITELJI

U mojoj pratnji, kako i obred predviđa dvojica su prezbitera.

Vlč. Marko Đurin, svećenik varaždinske biskupije, na službi Vicerektora hrvatskoga papinskoga Zavoda sv. Jeronima, moj prvi suradnik u Zavodu i Crkvi sv. Jeronima.

Hvala Ti na lijepoj i plodnoj suradnji, koja je bila u službi izgradnje svećeničkog zajedništva, ali i brige i obnove naše Crkve i Zavoda. Zavod i naša Crkva sv.

Jeronima su naš biser na koji smo ponosni.

Raduje me prisutnost vas svećenika, pitomaca Zavoda. Neka Gospodin podrži vaš put, budite blagoslov svojim biskupijama i našoj Crkvi.

Po prisutnoj sestri iz Zavoda pozdravljam i zahvaljujem sestrama redovnicama koje gotovo 100 godina vode brigu o Zavodu. Blagoslivljam sve zaposlenike i suradnike Zavoda.

Jednako tako osjećam iskrenu podršku i blizinu svih vas ovdje prisutnih bivših Jeronimaša, i prijatelja iz Rima.

Ringrazio in modo particolare ai colleghi rettori dei collegi romani...

Konačno. Radost mi je svaki od vas prisutni svećenika, hvala vam na molitvenoj

podršci.

Drugi pratitelj je fra Branko Radoš, franjevac hercegovačke provincije, moj rođak, u istoj kući smo rođeni i odrasli. U slozi i kršćanskom svjedočanstvu naših roditelja, u brojnoj obitelji, iznikle su i klice našega poziva.

Hvala ti što si kroz ove dane našu užu i širu obitelj povezao u molitveni lanac, posebno naše mlade koji su, vjerujem, u moljenju devetnice pred ređenje osjetili kako je lijepo biti u Božjoj blizini.

Sa fra Brankom sam već otvorio vrata naše obiteljske kuće. No, ukućanima ne trebam puno govoriti ni zahvaljivati, ali smijem ponovit ono što vi znate: uvijek ste bili za mene blagoslov, najsnažnija i najdraža podrška.

I vi draga rodbino, bliža i daljnja, dolaskom i blizinom nosite poruku kako je obitelj Božje djelo i da zdrave obiteljske veze uvjerljivo govore o Bogu.

Redovito iz vaših usta čujem – pomoli se Bogu za nas!

Uzvracam danas istu molbu vama: sklopite ruke za mene da idem Božjim putem – a budite sigurni da vas uvijek Bogu prikazujem.

Dvije su moje župe koje nose posebno mjesto u duši.

Župa rođenja i krštenja Seonica.

Često su moji putevi vodili preko Duvna, Crvenica, pa i onda kada je auto navigacija davala druge smjerove, navigacija srca je uvijek jača. Vi i ja znamo da će tako biti i dalje.

Danas se župa Kuševac preselila u Varaždin. Dragi Kuševčani, svaku sam priliku koristio da zajedno Boga slavimo. Zajedno smo slavili prvu, mladu misu i svaku posebno radosno slavimo.

Danas su mi u mislima dva župnika koja su nas pratila, mene do oltara dopratili, te za njih molim: nedavno preminulom Borislavu neka Gospodin udjeli svoj pokoj, a Stipi povрати narušeno zdravlje.

I sve Vas dragi vjernici, osobito vjernici varaždinske biskupije od srca pozdravljam i zahvaljujem na duhovnoj, molitvenoj podršci.

Braćo i sestre, vjerujem da se pitate koju je poruku 'obred ređenja' utisnuo novome biskupu u dušu, a on je želi radosno prenijeti nama.

Razumio sam poruku kroz znakove koji označavaju službu biskupa.

Predano mi je Evanđelje i tri znaka.

Evanđelistar je znakovito pokrivaio moju glavu u svetom trenutku 'molitve ređenja' a potom mi je „to nepresušno i čisto vrelo duhovnoga života“, dano u ruke s porukom da „propovijedam riječ Božju“.

Evanđelje je vrhovno pravilo, program Crkve, a naviještanje Evanđelja je prva zadaća i jedini program biskupovoga poslanja.

U godini smo sv. Jeronima, 1600 godina je od njegove smrti. Molim zagovor sv. Jeronima da me učvrsti u ljubavi prema sv. Pismu. Da u Pismu „upoznam njegovu snagu i mudrost“

Neka mi riječ Božja bude slatka hrana, a najveća radost kad je čistu, neoslabljene moći, svježine i ljepote donesem vjernicima.

Prsten koji mi zareditelj pokloni i stavi na ruku uz riječi: "Primi prsten znak vjere i neokrnjeno štiti Božju zaručnicu, svetu Crkvu, neustrašivom vjerom urešen."

Piše mi dvije dragocjene poruke:

Prsten znak vjere, ljubavi i vjernosti trajno podsjeća da sam uspostavio svete veze, svojevrsnu ženidbu s Crkvom. Prisegao da ću živjeti potpuno i samo za nju – Crkvu Božju. Obećao da ću sve snage i ljubav ugraditi u život Naroda Božjega. Neka i moje budu riječi pape sv. Ivana Pavla II. dok promišlja o ovom znaku:

Biskupski prsten je za mene svakodnevni poziv na vjernost Crkvi, zaručnici. On potiče tihi govor savjesti koja (me) propitkuje: Dajem li se potpuno Crkvi, zaručnici?

Živim li potpuno za Crkvu? Jesam li 'dovoljno' za zajednicu, za obitelj, za mlade, za stare (i) za one koji se još trebaju roditi? Ponizno molim. Neka mi ovaj dragi Svetac (prijatelj a sada zagovornik našega naroda) bude (i) prijatelj savjesti da ne zaboravim svaki dan postaviti sebi ova pitanje.

Prsten izražava ujedno i povezanost biskupa i Zajednice Apostola, dvanestorice učenika, koji su Isusa pratili od početka njegova propovijedanja, bili svjedoci uskrsnuća i od njega poslani naviještati Evanđelje po svem svijetu. Prsten primljen u liturgiji ređenja svakodnevno me poziva i obvezuje da budem čvrsta i neraskidiva karika u neprekinutom lancu nasljedstva koji seže do apostola. Danas vidljiva u Petru naših dana.

S divljenjem gledam u dvojicu 'neustrašivom vjerom urešenih' svjedoka, zaštitnika ove biskupije sv. Marka Križevčanina i blaženoga Alojzija Stepinca.

Primjerom svoga života, ljubavlju zapečaćenom mučeništvom, posvjedočili su vjernost Crkvi zaručnici, iako pritisnuti, nisu dopustili da karika njihova poslanja bude otkinuta s niza lančića.

Stavljam svoje služenje pod njihovu zaštitu i molim njihov zagovor da se vjerno i hrabro, potpuno iz ljubavi predam služenju Crkvi i ljubomorno čuvam cjelovitost i jedinstvo vjere.

I stavljena mi je *mitra* na glavu s porukom 'neka u tebi blista sjaj svetosti'.

Svakim stavljanjem na glavu neka me savjest opominje: 'Onaj tko poziva druge na svetost sam treba težiti, rasti u svetom životu. Rasti 'zajedništvo s Bogom u ljubavi'.

U ruke mi je predan pastirski *štap*.

Od sv. Ambrozije slušam 'nacrt pastirskoga štapa', tj. kakav bi trebao biti biskup.

Kaže pastirski štap mora biti: na dnu zašiljen da potakne lijene (uspavane); u sredini ravan da vodi/podrži slabe; na vrhu zakrivljen da vrati izgubljene.

Dobri Pastiru daj mi: hrabrosti - da uspavane budim i potičem; strpljivosti - da

umorne podržim; budnosti i blagosti kojom zalutale vraća kući.

'Služit radosno Gospodinu'. Geslo je i molitva moje službe.

Draga braćo i sestre, i svake riječi evanđelja izbija ono što ono stvarno je - RADOSNA PORUKA – vijest. Ona je uvijek u najdubljim jezgri radost, a osobito onda kad je čujemo s Križa.

Tako je moćan Isus na križu, njegova moć je u blagosti, vjerodostojan govor ljubavi. Blagosti koja ne sudi, nego opravdava i donosi potpuni mir.

Služiti Kralju koji svoje prijestolje ima na križu s kojega šalje svijetu poruku da Bog ljubi čovjeka i da za svakoga, pa i grešnog razbojnika, daje život. Poslanje je svećenika, biskupa i svakoga od nas vjernika.

Samo radošću ispunjeni možemo prenijeti, javljati braći i sestrama da je Krist raspeti živ, među nama.

Neka nam Blažena Djevica Marija, učiteljica u ovom domu, koja je prva čula iz anđelovih, Božjih usta '*Raduj se Marijo*' bude primjer i zagovornica da spremno i radosno odgovorim: *Evo tvoje službenice*, sluge, neka mi, Gospodine, bude po tvojoj riječi.

I vjerujem da će naš život biti trajni Veliča, slavljenje, služenje Bogu kao jedinoj neprolaznoj radosti našega života.

Na sve vas zazivam Božji blagoslov da idete i radosno naviještate *kraljevstvo ljubavi, pravde i mira*.